

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/20/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7121203644
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:7121203644.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Mariany Muránskej v spore žalobcu: SiNET Telecom s.r.o., so sídlom Kukučínova 4250, 058 01 Poprad, IČO: 31 661 564, právne zastúpený: JUDr. František Buhla, advokát, so sídlom Čajakova 5, 040 01 Košice - Staré Mesto, IČO: 45 006 300 proti žalovanému: SVB DIALAVA POPRAD, so sídlom Jesenná 3240/13, 058 01 Poprad, IČO: 42 035 872, o splnenie povinnosti s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 21C/48/2021 - 373 zo dňa 30.05.2024 v spojení s opravným uznesením č. k. 21C/48/2021 - 532 zo dňa 17.01.2025 takto rozhodol

rozhodol:

- I. Potvrďuje rozsudok.
- II. Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie o nároku žalobcu na splnenie povinnosti žalovaného rozhodol takto:

„I. Žalovaný je povinný udeliť žalobcovi súhlas na zriadenie samostatného odberného miesta elektrickej energie v bytovom dome na ul. M. č. XXXX/XX v A., pre účely prevádzky elektronickej komunikačnej siete vo vlastníctve žalobcu (ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú telekomunikačné zariadenia), a to v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi priznáva voči žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že súd rozhodne o trovách konania uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania zistil skutkový stav v tomto znení:

Z výpisu obchodného registra vyplýva, že odo dňa 13.11.1992 vystupoval žalobca pod obchodným menom SOFTITUS s.r.o.. Dňa 20.08.2004 došlo k zmene obchodného mena na SiNET Telecom s.r.o.. Predmetom činnosti žalobcu od 07.01.1999 do 04.08.2004 bolo poskytovanie verejných telekomunikačných služieb v oblasti prenosu dát a od 05.08.2004 zriaďuje a prevádzkuje verejnej telekomunikačnej siete, poskytuje verejné dátové telekomunikačné služby, zriaďuje a prevádzkuje rádiové zariadenia.

Z internetovej stránky Úradu pre reguláciu elektronických komunikácií a poštových služieb <https://www.teleoff.gov.sk/zoznam-podnikov>, vyplýva, že žalobca ako subjekt je zapísaný podnik s udelenou licenciou.

Dňa 29.03.2003 nájomníci a vlastníci obytného domu blok W. na Ul. M. XXXX/XX v A. odsúhlasili žalobcovi, vykonanie montáže antén na streche a mikrovlnných zariadení s káblowymi rozvodmi v

budove obytného domu, za účelom poskytnutia služieb internetu firmou Z. s.r.o. (na čl. 9-11 súdneho spisu). Dňa 06.05.2003 Okresné stavebné bytové družstvo A. písomne vyjadrilo súhlas s prenajatými nebytovými priestormi, za účelom realizovania domových rozvodov a umiestnenia mikrovlnného zariadenia s platnosťou od 01.04.2003.

Dňa 28.04.2003 prenajímateľ Okresné stavebné bytové družstvo A. uzavrelo s nájomcom obchodnou spoločnosťou Z. s.r.o. Zmluvu o nájme spoločnej časti domu. Predmetom zmluvy bolo ponechanie nájomcovi priestoru na streche objektu budovy na osadenie nosičov mikrovlnných antén s montážou k nim potrebného telekomunikačného zariadenia a poskytnutie jednofázovej elektrickej prípojky 230 V, pre tieto telekomunikačné zariadenia. Ďalej dohodli, že nájomca bude používať mikrovlnné antény a telekomunikačnú techniku na vytvorenie a zabezpečenie spojenia verejnej telekomunikačnej siete SiNET a poskytovaných služieb prostredníctvom tejto siete verejnosti. Potrebnú telekomunikačnú techniku, mikrovlnné antény a káblovú prípojku k užívateľovi zabezpečí nájomca na vlastné náklady, pričom všetky tieto zariadenia naďalej ostávajú majetkom nájomcu (na čl. 12 súdneho spisu). Dňa 27.05.2005 uzavreli Dodatok č. 1 k Zmluve, ktorý súvisel s nájomnými a zálohovými platbami za plnenia spojené s užívaním spoločných/nebytových priestorov.

Dňa 28.08.2006 bola uzavretá Zmluva o nájme spoločných priestorov a realizovaní domových káblových rozvodov medzi prenajímateľom Spoločenstvom vlastníkov bytov W., v zastúpení štatutára spoločenstva H. C. a prevádzkovateľom elektronickej komunikačnej siete SiNET Telecom s.r.o., zast. L. A. R. ako konateľom. Predmetom a účelom nájmu bolo prenechanie nájomcovi priestoru na streche budovy na osadenie nosičov mikrovlnných antén s montážou k nim potrebného telekomunikačného zariadenia a poskytnutie jednofázovej prípojky 230 V pre tieto telekomunikačné zariadenia (na čl. 18 súdneho spisu). Dňa 27.02.2020 žalovaný ako prenajímateľ vypovedal Zmluvu o nájme spoločných priestorov žalobcovi bez uvedenia dôvodov s 4-mesačnou výpovednou dobou v zmysle čl. 4.3..

Dňa 15.07.2020 zástupca žalobcu sa písomne vyjadril k výpovedi Zmluvy tak, že žalobca ako podnik v zmysle ust. § 5 ods. 1 zák. č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách (ďalej len ZEK), t.j. osoba, ktorá splnila oznamovaciu povinnosť voči Úradu pre reguláciu elektronických komunikácií a poštových služieb a poskytuje siete alebo služby v oblasti elektronických komunikácií pre tretie osoby ako svoju podnikateľskú činnosť dňa 29.3.2003, nemá povinnosť platiť vlastníkom pravidelné nájomné alebo inú odplatu. Jeho povinnosťou je zaplatiť jednorazovú primeranú náhradu za nútené obmedzenie vlastníckeho práva. Uviedol, že žalobca dobrovoľne, teda nad rámec platil nájomné, hoci takúto zmluvnú povinnosť prevziať nemusel s tým, že žalobca má naďalej záujem o vzájomnú korektnú spoluprácu a je pripravený naďalej spoločenstvu platiť odplatu predstavujúcu určitú formu kompenzácie za užívanie časti bytového domu.

Dňa 27.07.2020 Okresný úrad A., katastrálny odbor písomne oznámil zápis vecného bremena, adresovaný právnenému zástupcovi žalobcu, tak že v katastrálnom území A. do LV č. XXXX pod č. zmeny XXXX/XX bolo zapísané vecné bremeno v znení: „Vecné bremeno v prospech spoločnosti SiNET Telecom s.r.o., IČO: 31 661 264 a to v rozsahu ust. § 66 ods. 1 písm. a) zák. č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, t.j. vstupovať, zriaďovať a prevádzkovať verejné siete a stavať ich vedenia na cudzej nehnuteľnosti podľa R.“.

Z dôvodu podaného Podnetu žalovaným, Okresná prokuratúra A. dňa 02.10.2020 písomne oznámila žalovanému, že bol preskúmaný podnet na preskúmanie zákonnosti postupu a opatrenia OÚ A., katastrálneho odboru č. A. ktorým bolo konštatované, že nebolo zistené porušenie zákona v postupe OÚ A., katastrálny odbor pri zápise vecného bremena zápisom Z-XXXX/XXXX a podnet bez prijatia prokurátorských opatrení bol odložený.

Z Potvrdenia úradu elektronických komunikácií a poštových služieb, odboru regulácie elektronických komunikácií zo dňa 27.02.2024 vyplýva VEC: „Potvrdenie skutočností podľa § 21 ods. 9 zákona č. 452/2021 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov. Dňa 19.02.2024 bola Úradu pre reguláciu elektronických komunikácií a poštových služieb (ďalej len úrad) doručená žiadosť podniku SiNET Telecom s. r. o., Kukučínova 4250, 058 01 Poprad, IČO: 31 661 564, v zastúpení František Buhla, advokát, so sídlom Čajakova 5, 040 01 Košice, IČO: 45 006 300 (ďalej len „spoločnosť SiNET Telecom“, alebo „JUDr. Buhla“), o potvrdenie skutočností podľa § 21 ods. 9 Zákona č. 452/2021 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len ZEK) zaevidovanej

pod sp. č. XXXX/P./XXXX-XXXX. V uvedenej žiadosti JUDr. Buhla požiadal, „ako právny zástupca klienta (v prílohe plnomocenstvo na zastupovanie klienta), dovoľujem si v jeho mene požiadať úrad o vydanie potvrdenia, že existujú skutočnosti podľa § 21 ods. 8 písm. f) zákona č. 452/2021 Z. z. o elektronických komunikáciách, a to, že sieť SiNET Telecom s. r. o. je súčasťou vysokorýchlostnej siete.“ Podľa § 21 ods. 9 ZEK „Úrad na žiadosť podniku potvrdí, že existujú skutočnosti podľa ods. 8, v prípade žiadosti spoločnosti SiNET Telecom skutočnosti podľa písmena f). Úrad na základe rozhodnutí úradu a podkladov z elektronického zberu dát, ktoré uviedla spoločnosť SiNET Telecom k 31.12.2023, potvrdzuje, že Spoločnosť SiNET Telecom poskytuje na území mesta A., B. a Z. N. vlastnú rádiovú sieť s technológiou WIFI v nelicencovanom pásme a pevnú optickú sieť typu FTTH na území mesta A., ktorá slúži na poskytovanie služieb prenosu dát a internetu. Site typu FTTH sú súčasťou vysokorýchlostnej siete.“ (č.l. 364 súdneho spisu).

Z fotografie - grafického náčrtu, vyplýva, že z budovy ONYX v A. ktorá je najvyššia, je prenos vysokorýchlostného internetu prostredníctvom rádiového spojenia na jednotlivé body siete, na konkrétny bytový dom W. a rádiovému spojeniu neprekáža žiadna vysoká budova (čl. 366 súdneho spisu).

3. Na zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval ust. § 4 až § 6 zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách účinného do 31.12.2003, § 46 zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách účinného v čase vzniku vecného bremena, § 69 a § 76a zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, § 2, § 3, § 66, § 78 zákona č. 351/2011 o elektronických komunikáciách, § 21 zákona č. 452/2021 o elektronických komunikáciách účinný od 01.07.2000, § 24, § 151n, § 151o Občianskeho zákonníka.

4. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že medzi stranami sporu došlo k uzavretiu nájomnej zmluvy, predmetom ktorej bol nájom spoločných priestorov v bytovom dome, a to na streche objektu za účelom osadenia telekomunikačného zariadenia. Žalovaný dal výpoveď z tejto zmluvy, no v tomto prípade zo zákona došlo k vzniku zákonného vecného bremena, na základe ktorého žalobca za účelom prevádzkovania verejnej siete a služby má oprávnenie zriadiť takéto zariadenie u žalovaného. Predmetné vecné bremeno vzniklo v zmysle zákona č. 195/2000 Z. z., a to § 46, kedy povinným z vecného bremena je vlastník zaťaženej nehnuteľnosti. V danom prípade vecné bremeno vzniklo ku dňu účinnosti zákona o elektronických komunikáciách, za účinnosti ktorého bolo zariadenie osadené na cudzie nehnuteľnosti, teda v deň 28.04.2003. Žalobca od roku 1997 poskytuje verejné telekomunikačné služby, na túto činnosť má pritom udelenú aj licenciu. Námitka žalovaného daného, že zákonné vecné bremeno vzniklo až zápisom do katastra nehnuteľností v roku 2020 nie je dôvodná, nakoľko vecné bremeno vzniká zo zákona a zápis do katastra nehnuteľností má len deklaratórny charakter. V čase vzniku vecného bremena verejný záujem bol daný priamo zo zákona, pričom aj súčasná právna úprava presnejšie stanovuje podmienky verejného záujmu. To, že verejný záujem je splnený aj za účinnosti teraz platného zákona o elektronických komunikáciách vyplýva z potvrdenia úradu elektronických komunikácií a poštových služieb, ktorý potvrdil skutočnosti podľa § 21 ods. 9 zákona č. 452/2021 Z. z. Z potvrdenia vyplýva, že sieť žalobcu je súčasťou vysokorýchlostnej siete a tento poskytuje na území viacerých miest vlastnú rádiovú sieť, ako aj pevnú optickú sieť na služby prenosu dát a internetu.

5. V súvislosti s námitkou malého počtu zákazníkov žalobcu súd uviedol, že pre určenie tohto nároku nie je rozhodujúce koľkým zákazníkom sú poskytované služby, ale to či nejakým spôsobom sú vlastníci bytov obmedzovaní vo svojom vlastníckom práve, pričom technológia žalobcu zaberá 0,30 m² plochy spoločných priestorov z čoho vyplýva, že reálne vlastníci bytov nie sú ohrozovaní vo výkone svojich vlastníckych práv. Súd poukázal aj na vládny zámer podpory vybudovania sietí, ktoré zabezpečujú dostupnosť širokopásmového pripojenia služieb, čo je podmienkou rozvoja podnikateľského prostredia vo všetkých oblastiach štátu. Aktivity žalobcu spĺňajú tento charakter a z týchto dôvodov žalobca má oprávnenie k cudzej nehnuteľnosti. V tejto otázke nie je dôležité to, či na území mesta A. sú aj iní poskytovatelia takýchto služieb. Súd skonštatoval, že žalobca má zriadenú a prevádzkuje verejnú telekomunikačnú sieť a za pridelené frekvencie poskytuje verejné telefónne služby, ako aj dátové služby, pričom poskytuje služby v súvislosti s internetom a televíziou, čím boli splnené podmienky pre nútené obmedzenie vlastníckeho práva žalovaného vo verejnom záujme.

6. Pokiaľ je žalovaný povinný strpieť prevádzku tohto zariadenia žalobcu a zároveň mu odmieta udeliť súhlas pre zriadenie samostatného odberného miesta elektrickej energie, je dôvodné vyhovieť žalobe, nakoľko bez pripojenia na elektrickú energiu nie je možné, aby prevádzkoval túto činnosť.

7. O trovách konania bolo rozhodnuté s poukazom na zásadu úspechu podľa § 255 ods. 1 CSP.

8. Proti rozsudku súdu prvej inštancie bolo podané odvolanie zo strany žalovaného s poukazom na dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f), h) CSP. Žalovaný poukázal na to, že v konaní podal vzájomnú žalobu, o čom súd prvej inštancie nerozhodol. Namietol skutočnosť, že žalobca na pojednávaní 30.05.2024 predložil krátkou cestou potvrdenie Úradu pre reguláciu elektronických komunikácií a poštových služieb, pričom toto mal možnosť predložiť skôr a žalovaný nemal možnosť reagovať priamo na pojednávaní. Namietol nedostatočné odôvodnenie rozsudku, ktorým bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces. Poukázal na skutočnosť, že žalobca prevádzkuje optickú sieť iba v jednej mestskej časti A. a nie je pravdivým tvrdením to, že jediným možným napojením jeho siete je anténa na streche žalovaného, nakoľko pri tomto bytovom dome sú ďalšie bytové domy v rovnakej výške a svojou polohou sú bližšie k budove žalobcu. Konajúci súd tento návrh vykonania miestneho zisťovania nebral do úvahy a svoje dôvody nevysvetlil. Vo vzťahu k potvrdeniu Úradu pre reguláciu elektronických komunikácií a poštových služieb uviedol, že žalobca má optickú sieť, ktorá je súčasťou vysokorychlostnej siete v mestskej časti O. a následne tento typ siete premieňa na typ siete wi-fi. Typ siete wi-fi však nie je vysokorychlostná sieť, je pomalšia, menej stabilnejšia ako optická sieť a nespĺňa kritérium verejného záujmu. Táto mestská časť je asi 6 až 7 kilometrov od bytového domu. V samotnom bytovom dome žalovaného nie je optický internet, sú tam len staré antény, ktoré nevyhovujú platným a účinným normám a tieto prenášajú dáta wi-fi v licencovanom pásme, čo nespĺňa podmienku verejného záujmu. Namietol tiež, že existenciu verejného záujmu súd prvej inštancie neskúmal napriek pokynu odvolacieho súdu. Poukázal na to, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, pričom zákon o elektronických komunikáciách nepôsobí retrospektívne a verejný záujem je potrebné stále skúmať. Poukázal na znenie zákona o elektronických komunikáciách v jednotlivých časových obdobiach s tým, že otázka skúmania verejného záujmu je v rukách súdu a záleží na skutkových okolnostiach každého prípadu. Žalobca reálne nepreukázal žiaden z dôvodov verejného záujmu a snažil sa preukázať, že jeho sieť je vysokorychlostná, avšak toto je pravdivé len v časti A. O.. Žalobca poskytuje svoje služby cez takzvané mikrovlnné antény, čo už nie je moderným vysokorychlostným spôsobom poskytovania týchto služieb. Žalobca teda nepreukázal verejný záujem a neuniesol dôkazné bremeno, ktoré ho zaťažuje. Namietol, že žalobca má len 13 zákazníkov, pričom obmedzuje nehnuteľnosť, ktorú vlastní 98 vlastníkov. Nestotožnil sa s argumentáciou súdu prvej inštancie s tým, že nemôže byť želaným stavom, aby každá nehnuteľnosť na území Slovenska bola povinná strpieť existenciu antén, kedy je nutné vystupovať na strechu, čo znižuje životnosť krytiny a takéto antény, ktoré sú zastaralé, zvyšujú riziko zásahu bleskom. Rovnako tak zariadenia žalobcu sú nebezpečné a nespĺňajú technické normy. Uviedol, že verejný záujem je daný zákonom a nie tým, či bola prerušená dodávka služieb pre niektorých zákazníkov. Namietol bod 63 rozsudku s tým, že v konaní nebolo preukázané, že by žalobca mal pridelenú vlastnú frekvenciu a nie je operátorom a poskytuje len internet a ostatné služby len s obmedzenou rýchlosťou. Rovnako je novou informáciou, že na streche žalovaného sú aj iné zariadenia, ktoré nepatria žalobcovi, pričom jedná sa o satelitné paraboly na príjem TV vysielania a pôvodná spoločná anténa. Žalovaný namietol, že je neprimerané, aby takéto antény boli na streche jeho bytového domu, nakoľko spôsobujú zvýšené riziko úderu bleskom, čo určite nie je primerané vo vzťahu k vlastníckemu právu žalovaného. Poukázal na to, že medzi stranami sporu nie je žiadna zmluva a vecné bremeno v danom prípade neexistuje, a preto nie je to povinnosťou žalovaného poskytnúť žalobcovi súhlas na zriadenie prípojky. Z týchto dôvodov navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť, resp. vec zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

9. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie je zákonný a vecne správny. Poukázal na to, že odvolací súd môže preskúmať napadnutý rozsudok aj bez rozhodnutia o vylúčení protižaloby na samostatné konanie. Pokiaľ sa týka otázky predloženia potvrdenia na pojednávaní dňa 30.05.2024 uviedol, že každá zo strán je počas celého konania oprávnená predkladať dôkazy až do uznesenia o skončení dokazovania. Žalobca predložil predmetné potvrdenie na podporu svojho postoja o tom, že je tam verejný záujem. Predmetné potvrdenie bolo prečítané a nakoľko ide o vyjadrenie štátneho orgánu, nie sú tieto skutočnosti dôvodom, s ktorými počíta § 365 ods. 1 písm. b) a d) CSP. Uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je riadne odôvodnené, pričom závery o tom, že žalobca môže využiť iný dom na umiestnenie svojich zariadení nie je naplnením odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. e). Žalovaný účelovo vysvetľuje skutočnosti, ktoré sa týkajú existencie, resp. neexistencie verejného záujmu. Nie sú naplnené ani námietky nesprávneho právneho posúdenia veci a nesprávne zisteného skutkového stavu. Žalovaný v podanom odvolaní v podstate opakuje dôvody,

na ktoré poukázal v celom konaní, s ktorými sa vyporiadal súd prvej inštancie správne. Argumentácia žalovaného o údajnej nebezpečnosti zariadení žalobcu je irelevantná, pričom revíziu správu, ktorú predložil vypracoval, resp. dal si vypracovať účelovo.

10. Namietol tiež skutočnosti, ktoré sa mali týkať rozhodnutí iných súdov v obdobných veciach, ktoré nie je možné zohľadniť v tomto konaní. Predmetom tohto konania je zistenie, či má žalovaný povinnosť žalobcovi poskytnúť možnosť odoberať elektrickú energiu v dome, pričom v súvislosti s týmto nárokom nie je možné aplikovať závery a zistenia z iných konaní, ktoré sú individuálne. Navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať náhradu trov odvolacieho konania.

11. Žalovaný vo svojej replike zo dňa 03.10.2024 uviedol, že súd prvej inštancie nezdôvodnil či je daný vo veci verejný záujem daný zákonom a túto skutočnosť len skonštatoval z potvrdenia predloženého žalobcom, nezaoberal sa otázkou prevádzkovania tejto siete v nevyhnutnom rozsahu, pričom poukázal na to, že ide o zásah do vlastníckeho práva žalovaného nad nevyhnutnú mieru, nakoľko žalobca má len 13 zákazníkov a nehnuteľnosť vlastní XX vlastníkov. Tieto zariadenia je možné namontovať na iné bytové domy v okolí. Zariadenia nespĺňajú technické normy. Poukázal na to, že konajúci súd nerozhodol o podanej protižalobe. Z vyjadrení žalobcu samotného je zrejmé, že prostredníctvom bytového domu žalovaného neprevádzkuje optickú sieť, ale len sieť wi-fi, ktorá nespĺňa podmienku verejného záujmu, rovnako tak územné rozhodnutia, na ktoré poukazuje sú spomínané tak, že sa neuvádza, kde by tieto siete mali byť vybudované. Žalovaný namietol, že žalobca nemá právny dôvod umiestnenia svojich antén na streche domu, čím nemá žalovaný povinnosť umožniť mu odber elektrickej energie. Žalovaný namietol skutočnosť, že žalobca nedodržiaval povinnosti vyplývajúce z nájomnej zmluvy, preto táto bola vypovedaná. Žalobca sa teda snaží získať výhody vyplývajúce z vecného bremena bez predloženia akéhokoľvek právneho titulu z dôvodu, že došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu medzi stranami sporu. Z týchto dôvodov nie je daný verejný záujem, ktorého neexistencia by bola preukázaná aj vykonaním miestneho zistenia, kedy by bolo zrejmé, že predmetné zariadenie možno umiestniť na vedľajších bytových domoch s rovnakou strechou. V tomto smere súd prvej inštancie svoje rozhodnutie neodôvodnil. Rovnako tak tvrdenia žalobcu o tom, že skúmaním verejného záujmu dochádza k retroaktívite nie je možné stotožniť, nakoľko jedná sa o možnosť zákonodarcu novou právnou úpravou vstúpiť do tých právnych vzťahov, ktoré vznikli na základe skôr prijatej právnej normy a meniť ich režim. Žalobca verejný záujem preukázať nevie a následne sa snaží obhájiť svoj nezákonný zásah do práv žalovaného. Žalovaný trval na námietke nevyhovujúceho technického stavu antén žalobcu. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9 Co 307/2018, ako aj ďalších rozhodnutí v obdobných veciach. Namietol, že pokiaľ medzi stranami nie je uzatvorená zmluva a vecné bremeno zaniklo, nie je daná povinnosť žalovaného poskytovať žalobcovi elektrickú energiu. Pokiaľ žalobca nepreukázal splnenie verejného záujmu a využíva zastaralé zariadenie s pomalou prenosovou rýchlosťou, ide o nezákonné obmedzovanie práv žalovaného.

12. Žalobca vo svojej duplike zo dňa 28.10.2024 uviedol, že verejný záujem na umiestňovaní sietí na cudzie nehnuteľnosti je prezumovaný priamo právnou úpravou, ako to vyplýva aj z prechodných ustanovení v zákone č. 610/2003 Z. z. Potreba skúmania existencie verejného záujmu by mohla byť použiteľná len na vzťahy, ktoré vznikli po 01.11.2011, kedy nadobudol účinnosť zákon č. 351/2011 Z. z., ktorý priznával oprávnenie pre podnik umiestňovať siete na cudzej nehnuteľnosti pri preukázaní existencie verejného záujmu. Dovtedajšia právna úprava však tento verejný záujem explicitne určovala. Žalovaný teda nepochopením alebo účelovo preukazuje požiadavku aktuálnej existencie verejného záujmu, s ktorou sa však súd prvej inštancie vysporiadal v bodoch 27 až 32, resp. 51 a 52. Napriek tomu, že niet zákonného dôvodu skúmať, či v čase vzniku oprávnenia existoval verejný záujem, toto súd konštatoval vo svojich dôvodoch rozhodnutia. Nie je pravdivé tvrdenie, že na streche bytového domu žalobca neposkytuje optickú sieť, nakoľko bolo preukázané, že prevádzkuje optickú sieť a vyplýva to aj z potvrdenia vydaného Úradom pre reguláciu elektronických komunikácií a poštových služieb. Tvrdenie o tom, že žalobca poskytuje iba sieť wi-fi, je účelové. Žalovaný nemá reálnu možnosť požadovať premiestnenie zariadenia žalobcu na inú nehnuteľnosť a zotrváva na svojich tvrdeniach, že verejný záujem v danej veci bol preukázaný. Rozhodujúcou skutočnosťou je, že až do 01.11.2011 bol právnou úpravou daný verejný záujem na tom, že podnik môže na cudzej nehnuteľnosti umiestniť svoje siete, pričom žalobca tieto siete umiestnil v tomto čase. Tvrdenia o údajných technických nedostatkoch na zariadení žalobcu sú účelové. Trval na tom, že odkaz žalovaného na rozhodnutie Okresného súdu Michalovce nie je aplikovateľný a rovnako tak aj na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach pod sp. zn. 6 Co 144/2020. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7 Co 184/2019 s tým, že jedná

sa o predmetne identické konanie. V tomto smere poukázal na princíp právnej istoty. Navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť v celom rozsahu.

13. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) v zmysle zásad uvedených v § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal rozsudok v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke, najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

14. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

15. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

16. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností prijal správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP) .

17. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je konzistentné a jednoznačnými argumentmi podporil záver, ku ktorému dospel, pričom k celkovej presvedčivosti rozhodnutia súdu prvej inštancie možno uviesť, že premisy zvolené v rozhodnutí, ako aj závery, na základe ktorých k týmto dospel, sú pre nielen právnickú, ale aj laickú verejnosť prijateľné a racionálne; zároveň aj spravodlivé a presvedčivé. Právne závery sú v súlade s vykonanými skutkovými zisteniami a celkovo možno konštatovať, že napadnuté rozhodnutie, pokiaľ sa týka rozsahu jeho odôvodnenia je v súlade s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ale aj čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

18. Odvolateľ formálne uviedol ako dôvod odvolania aj § 365 ods.1 písm. a) CSP, pričom nijako nešpecifikoval aké procesné podmienky neboli splnené. Odvolací súd po preskúmaní spisu nezistil nesplnenie akejkoľvek procesnej podmienky. Vo veci konal príslušný súd v rámci svojej právomoci, pričom nebola zistená prekážka právoplatne skončenej veci či iného začatého konania. Rovnako tak strany sporu mali procesnú subjektivitu i procesnú spôsobilosť, pričom konanie začalo na základe žaloby, ktorá spĺňa náležitosti podľa procesných predpisov.

19. K namietanému porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods.1 písm. b) CSP) odvolací súd uvádza, že dôvodnosť tejto námietky nebola zo spisu zistená.

20. Právo na spravodlivý proces je veľmi široko koncipovaný pojem, pričom medzi jeho zložky možno zaradiť práva ako prístup k súdu, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na poučenie o procesných právach, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, ako aj ďalšie iné. Porušenie akéhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje pochybenie zo strany súdu. O porušenie práva na spravodlivý proces zo strany súdu však ide len vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci realizáciu práv strany sporu dosiahne takú intenzitu, ktorá jednoznačne odôvodní záver, že celé konanie sa javí ako nespravodlivé. Konkrétne konanie súdu preto musí byť hodnotené v kontexte celého konania. S prihliadnutím na uvedené odvolací súd uvádza, že v odvolaní vznesené nedostatky porušujúce práva na spravodlivý proces neboli posúdené dôvodnými.

21. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu či nepreskúmateľnosti (porovnaj napr. I. ÚS 188/06).

22. Rovnako namietaný odvolací dôvod, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods.1 písm. d) CSP) odvolací súd zo spisu nezistil, pričom odvolateľ na žiadnu konkrétnu vadu ani nepoukazoval. Tento odvolací dôvod dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

23. Namietané pochybenie podľa § 365 ods.1 písm. e) CSP nebolo preukázané. Zo zápisnice z pojednávania dňa 30.05.2024 vyplýva, že strany sporu nepredložili návrhy na doplnenie dokazovania (č. I. 370 spisu). Túto odvolaciu námietku preto odvolací súd považoval za nedôvodnú.

24. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f) CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu vecí súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnosťami. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. CSP (dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci), a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán sporu alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti, alebo keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 185 - § 211 CSP. Pri hodnotení dôkazov je potrebné zohľadniť aj iné okolnosti, ako sú vzájomná nadväznosť, súlad alebo rozpor medzi skutočnosťami, ktoré z vykonaného dôkazu vyplývajú a podobne. Skutkové zistenie ako výsledok hodnotenia dôkazov nemôže byť zásadne správne, ak hodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie nezodpovedá § 191 ods.1 CSP, lebo hodnotil každý dôkaz len jednotlivo a nie aj v ich vzájomnej súvislosti. Skutkové zistenie nie je správne ani vtedy, ak medzi vykonaným dôkazom (jeho obsahom) a z neho vyvedeným (čiastkovým) skutkovým záverom, je zrejmy nesúlad.

25. V danom prípade odvolací súd po oboznámení sa so spisovým materiálom dospel k záveru, že všetky skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil sú správne a majú oporu vo vykonanom dokazovaní a v konaní súdu prvej inštancie nebol zistený žiaden z vyššie uvedených dôvodov preukazujúci nesprávne zistenie skutkového stavu.

26. K námietke o nesprávnom právnom posúdení § 365 ods.1 písm. h) CSP odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Táto odvolacia námietka nebola naplnená.

27. Odvolaciu námietku žalovaného ohľadom nerozhodnutia o vzájomnej žalobe žalovaného odvolací súd s poukazom na uznesenie vydané súdom prvej inštancie dňa 14.04.2025, ktoré nadobudlo právoplatnosť 16.04.2025, považuje za bezdôvodnú.

28. Zo zápisnice z pojednávania zo dňa 30.05.2024 (č. I. 369 spisu) vyplýva, že na predmetnom pojednávaní bolo predložené žalobcom potvrdenie Úradu pre reguláciu elektronických komunikácií,

príčom predmetné potvrdenie bolo predložené aj žalovanému a následne tento uviedol, že nemá ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania a ani nežiadal o odročenie pojednávania v súvislosti s tým, že by nemal poskytnutý dostatočný časový priestor pre bližšie sa oboznámenie s predmetným listinným dôkazom. Z uvedeného vyplýva, že predmetným postupom nedošlo k porušeniu procesných práv žalovaného do tej miery, aby došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, preto je táto odvolacia námietka nedôvodná. Odvolací súd navyše dodáva, že nejednalo sa o rozsiahly materiál, ku ktorému by pre vyjadrenie bol potrebný dlhší časový priestor, pričom ako vyplýva zo zápisnice z pojednávania, táto skutočnosť nebola namietaná na pojednávaní.

29. Pokiaľ sa týka ďalších odvolacích námietok žalobcu ohľadom technických parametrov ním poskytovanej siete, teda či sa jedná o sieť optického typu a akým spôsobom sa následne ďalej prenáša na konečných užívateľov odvolací súd uvádza, že tieto odvolacie námietky nie sú relevantné. Jedná sa o technické skutočnosti, ktoré môže objasniť len osoba s odbornými znalosťami, pričom v tomto smere odborné vyjadrenie či znalecký posudok predložený nebol, preto na tieto námietky nebolo možné prihliadnuť. Žalobca v konaní nemal návrh na doplnenie dokazovania, pričom súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav na základe dôkazov predložených stranami sporu. Súd prvej inštancie správne v odôvodnení svojho rozsudku v bode 56 a 57 odôvodnenia poukázal na predložené potvrdenie Úradu elektronických komunikácií o existencii skutočnosti v zmysle § 21 ods. 8 písm. f) zákona č. 452/2021 Z. z. V zmysle citovaného zákona je úrad oprávneným subjektom na potvrdenie existencie skutočností, ktoré sú rozhodujúce pri posudzovaní verejného záujmu. Z predmetného potvrdenia nepochybne vyplýva, že žalobca poskytuje na území mesta A., ale aj iných okrem iného pevnú optickú sieť typu FTTH na prenos dát a internetu, ktorá je súčasťou vysokorychlostnej siete. Táto skutočnosť je vyslovene daná zákazom ako skutočnosť rozhodujúca pre posudzovanie verejného záujmu čo je podľa názoru odvolacieho súdu rozhodujúcou skutočnosťou pre posúdenie existencie verejného záujmu pri poskytovaní služieb žalobcom. Žalobca teda uniesol dôkazné bremeno preukázania týchto skutočností na základe potvrdenia príslušného úradu pre reguláciu elektronických komunikácií a poštových služieb. Pokiaľ žalovaný namietal tieto skutočnosti, jeho tvrdenia ostali len v rovine nepodložených vyjadrení, ktoré nemajú spôsobilosť nijakým spôsobom vyvrátiť potvrdenia, ktoré vyplývajú z potvrdenia Úradu pre reguláciu elektronických komunikácií a poštových služieb (č. I.364 spisu), z týchto dôvodov tieto odvolacie námietky odvolací súd vyhodnotil ako irelevantné.

30. Otázka verejného záujmu podľa zákona o elektronickej komunikácii sa posudzuje v rámci rôznych ustanovení tohto zákona, najmä keď ide o situácie, kde je potrebné vyvážiť práva a povinnosti prevádzkovateľov elektronických komunikácií a ochranu verejných záujmov, ako sú bezpečnosť, ochrana súkromia, dostupnosť služieb a verejný poriadok.

31. Verejný záujem je chápaný ako záujem na ochrane základných hodnôt spoločnosti, pričom v súčasnosti je súčasťou tohoto záujmu aj zabezpečenie dostupnosti služieb elektronických komunikácií pre obyvateľstvo, ktoré sú dôležité z pohľadu zabezpečenia bezpečnosti štátu, verejného zdravia či ochrany životného prostredia. Zabezpečenie pokrytia určitého územia je teda nevyhnutné pre zachovanie týchto funkcií štátu, ktoré patria k pozitívnym záväzkom štátu v rámci plnenia jeho úloh. Príslušným orgánom pre vyhodnocovanie týchto otázok je Úrad pre reguláciu elektronických komunikácií a poštových služieb, ktorý vydal potvrdenie o existencii skutočností podľa § 21 ods. 9 zákona č. 452/2021 Z. z.

32. Namietaná skutočnosť, že v predmetnej lokalite sú zabezpečené služby elektronickej komunikácie inými spoločnosťami nemá právnu relevanciu vo vzťahu k vyhodnocovaniu základného predpokladu, nakoľko aj zo strany štátu, ako aj príslušných úradov je nutné zabezpečiť rovnoprávne podmienky na trhu tak, aby sa zvýšila nielen dostupnosť služieb, ale aj ich konkurencia. Opačný postup by bol v rozpore s princípom slobody podnikania. Pri umiestnení telekomunikačného zariadenia, ktoré je na nehnuteľnosti vo vlastníctve fyzických či právnických osôb pri nesúhlase týchto vlastníkov je daná výnimka, že ak sú splnené podmienky verejného záujmu, tieto prevažujú nad individuálnymi právami vlastníkov, pričom ako vyplýva z rozhodnutia súdu prvej inštancie, aj v danom prípade sa jedná o tento stav. V danom prípade je vlastnícke právo vlastníkov budov podriadené záujmu verejnosti na dostupnosť služieb elektronickej komunikácie, pričom zákon rieši otázku kompenzácie za tento stav.

33. Pokiaľ teda je daný verejný záujem na prevádzkovaní takejto siete je dôvodné vyhovieť žalobe aj v časti uloženia povinnosti žalobcovi udeliť súhlas na zriadenie odberného miesta elektrickej energie,

nakoľko toto prepojenie je nevyhnutné pre prevádzkovanie takéhoto zariadenia. Jedná sa teda o odvodený nárok, ktorého základ vyplýva zo zákona o elektronických komunikáciách.

34. Tvrdenie žalovaného o nebezpečnosti a zastaralosti zariadení žalobcu nespĺňajúcich technické normy, neboli z jeho strany predložené dôkazmi a zostali tak na úrovni nepreukázaných tvrdení. Žalobca predloženým potvrdením Úradu preukázal, že poskytuje na území mesta A. optickú sieť, ktorá je súčasťou vysokorýchlostnej siete. Pokiaľ žalovaný namietal, že využíva zastaralé zariadenie s pomalou prenosovou rýchlosťou, tieto svoje tvrdenie nezdokladoval, a preto sú nepreukázané. Týmto neunesol dôkazné bremeno, ktoré na seba preniesol.

35. Námieta, že toto zariadenie môže byť aj na iných budovách je v konaní irelevantná. Rovnako tak skutočnosť týkajúca sa počtu zákazníkov žalobcu. Otázka verejného záujmu nie je podmieňovaná stanovením akéhokoľvek limitu podľa počtu zákazníkov.

36. Pokiaľ sa týka odkazu na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9 Co 307/2018, v danom prípade sa nejedná o ustálenú rozhodovaciu prax vyšších súdnych autorít. V každom prípade je nutné posúdiť individuálne a špecifické okolnosti prejednávanej veci. Pokiaľ sa v rozhodnutiach odvolacích súdov vyskytujú rozličné názory, ktoré neboli predmetom zjednocovacej činnosti najvyššieho súdu, nemožno hovoriť o záväznosti týchto rozhodnutí a následnom porušení zásady právnej istoty strán sporu. Z rozhodnutia Krajského súdu v Žiline pod sp. zn. 7Co/184/2019, ktorý rozhodoval o uložení povinnosti vlastníka telekomunikačného zariadenia toto odstrániť z bytového domu žalobu zamietol s poukazom na existenciu zákonného vecného bremena podľa zákona o elektronických komunikáciách, vyplýva odlišný záver ako z rozhodnutia Krajského súdu Košice.

37. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalobcovi v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalovanému v rozsahu 100 %. O výške priznanej náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 CSP).

38. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).